

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/276/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115214906
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115214906.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: L. R., nar. XX.XX.XXXX, F. XX, Trnava, o zaplatenie sumy 222,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 16,34 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 16,34 eura od 03.07.2012 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Odporcovi sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) sa návrhom zo dňa 12.06.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.06.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 222,80 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 03.07.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvorili dňa 11.06.2008 zmluvu o pôžičke evid. č. 1686866, na základe ktorej poskytol odporcovi celkovú sumu pôžičky 743,54 eura na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal odporca splácať pôžičku v pravidelných 68 mesačných splátkach v sume 10,66 eura. Do dňa spísania návrhu uhradil odporca z vyššie uvedenej zmluvy sumu 567,41 eura. Vzhľadom na to, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný navrhovateľ dňa 23.06.2012 listom - predžalobná upomienka, vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dňa spísania návrhu odporca dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 222,80 eura. Pôvodný navrhovateľ si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania.

Uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 11C/276/2015-26 zo dňa 19.01.2016 bola pripustená zmena účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že z konania vystúpil pôvodný navrhovateľ - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., a na jeho miesto vstúpila ako navrhovateľ spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 28.05.2016.

Odporcovi bol návrh s prílohami doručený dňa 12.05.2016, k tomuto sa nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 OSP v spojení s § 200ea ods. 1 OSP, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 12.06.2015, Zmluvou o pôžičke č. 8062587560 zo dňa 11.06.2008, Podmienkami k Zmluve o pôžičke, Predžalobnou upomienkou zo dňa 23.06.2012, fotokópiou obálky č.l. 5, Prehľadom splátok a úhrad č.l. 6-7, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok č.l. 20, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 11.06.2008 Zmluvu o pôžičke č. 8062587560, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi účelovú pôžičku v sume 15.586,- Sk (517,36 eura), ktorú sa odporca zaviazal splácať v 68-tich mesačných splátkach s poistením vo výške 321,- Sk (10,66 eura). Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 13,24%, RPMN bola uvedená vo výške 13,24% a priemerná hodnota RPMN nebola uvedená. Termín konečnej splatnosti bol uvedený spôsobom „68 mesiacov“. Právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcu listom zo dňa 23.06.2012 na zaplatenie všetkých splátok v celkovej výške 258,72 eura do troch dní od doručenia upomienky. Odporca uhradil akontáciu vo výške 66,39 eura pri podpise zmluvy, zo 68-ich splátok zaplatil celkom sumu 501,02 eura.

Predžalobnou upomienkou zo dňa 23.06.2012 vyzval právny predchodca odporcu, aby do 3 dní od doručenia upomienky uhradil istinu vo výške 258,72 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015 bola pohľadávka postúpená zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 a 2 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2.

Podľa § 4 ods. 3 ZSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi pôžičku, ktorú sa odporca zaviazal vrátiť spolu s príslušenstvom. Odporca sa s plnením dohodnutých mesačných splátok dostal do omeškania, na čo bol právnym predchodcom navrhovateľa vyzvaný na úhradu celého dlhu. Pohládávka voči odporcovi bola zmluvou postúpená na navrhovateľa, s poukazom na čo je v spore aktívne legítimovaným.

Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol uzavretím zmluvy o pôžičke právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zákon č. 258/2001 Z.z.), keďže právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o

pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len z časti. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) ZSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi spotrebiteľský úver a odporca sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokom v dohodnutých splátkach. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) ZSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 4 ods. 2 ZSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením 4 ods. 2 písm. i) ZSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 10,66 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru pritom predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) ZSÚ, a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba počtom mesiacov, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 4 ods. 2 písm. g) ZSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úverov. Zároveň zmluva neuvádza náležitosť podľa § 4 ods. písm. j) ZSÚ, a síce celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, keď tento údaj sa v zmluve výslovne neuvádza. V zmluve tiež chýbá údaj o priemernej hodnote RPMN v zmysle § 4 ods. 2 písm. k) ZSÚ, ktorý údaj nie je vyplnený.

Vo vyššie uvedených prípadoch sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi považuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 veta posledná ZSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatku za poistenie, ani iných poplatkov, ale len na vrátenie istiny pôžičky po odrátaní čiastkového plnenia zo strany odporcu. Keďže odporcovi bola poskytnutá pôžička v sume 517,36 eura a z tejto vrátil sumu 501,02 eura (567,41 eura v zmysle Prehľadu splátok a úhrad mínus akontácia 66,39 eura), súd mu vo výroku I. uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 16,34 eura.

Odporca sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 03.07.2012, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 02.07.2012, keďže právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcu na zaplatenie zostávajúcej časti pôžičky do troch dní odo dňa doručenia výzvy zo dňa 23.06.2012, ktorá bola odporcovi doručená dňa 29.06.2012. Vychádzajúc z uvedeného má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 03.07.2012. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka navrhovateľa len na zaplatenie sumy 16,34 eura, bolo možné priznať navrhovateľovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Odporca sa dostal do omeškania dňa 03.07.2012, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 1 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% (8 + 1 %) ročne zo sumy 16,34 eura od 03.07.2012 do zaplatenia.

Hoci to navrhovateľ v návrhu nešpecifikoval, z Prehľadu splátok a úhrad na č.l. 6-7 vyplýva (a je to súdu známe aj z jeho úradnej činnosti), že navrhovateľ si v konaní uplatňuje v rámci istiny aj zmluvnú pokutu, v prejednávanej príhode vo výške 21,63 eura (pokuta 21,89 eura - 0,26 eura, vychádzajúc z uplatňovanej pohľadávky vo výške 222,80 eura).

Z článku 12. bod 12.2 Podmienok k Zmluve o pôžičke vyplýva, že spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, pričom v 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, v tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

Súd má za to, že nemožno uzavrieť, že by došlo vôbec k dojednaniu zmluvnej pokuty medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, keď zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná,

dojednanie zmluvnej pokuty je obsiahnuté iba v Podmienkach k Zmluve o pôžičke napísaných veľmi malým a hustým, a tým aj ťažko čitateľným písmom, toto dojednanie sa nachádza až ku koncu podmienok, pričom nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a zaniká v rámci iných ustanovení. Podmienky k zmluve pritom odporca ani nepodpísal, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy na základe netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej v závere zmluvy o pôžičke, v časti písanej veľmi malým písmom. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, nakoľko spotrebiteľ sa môže domnievať, pričom stačí hrozba tohto rizika, že menším písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, a preto dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v podmienkach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Funkcia obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, v zmysle ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“

V uvedenom prípade teda nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Súd preto návrh v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty, ako aj úroku z omeškania z nej, zamietol.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval návrh žalobcu za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 16,34 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 16,34 eura od 03.07.2012 do zaplatenia, preto mu vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku návrh ako nedôvodný vo výroku II. zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia určil súd odporcovi na plnenie primeranú lehotu 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiady z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi bola z uplatnenej istiny 222,80 eura s príslušenstvom priznaná suma 16,34 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 7% a hrubý úspech odporcu 93%, a teda konečný čistý úspech odporcu je 86% (93 - 7), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však v konaní úspešnejšia odporca právo na náhradu trov konania neuplatnila a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu vo výroku III. právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.